

blive gjort gældende paa en saadan Maade, at al Tvist om det rigtige eller urigtige maa høre op af sig selv. En af de Grundpiller, hvorpaa vort Samfund hviler, er Respekten for Lov og Ret, og naar den er borte, tror jeg rigtigt nok, at vi svæve i Luften, og at det efterhaanden som en saadan Bevidsthed trænger ned i vort Folk, vil komme til at se sorgeligt ud. Jeg har altid opfattet denne Respekt for Loven som en Grundregel for mit eget Vedkommende, og jeg har tillige altid betragtet det som en af mine vigtigste Opgaver at indprente andre denne Respekt for Loven. Lad være, at vi ikke synes om Loven, som den er, men saa have vi jo Ret til at gøre vor Indflydelse gældende for at saa den forandret. Saa længe imidlertid den gælder, saa længe skal den respekteres, selv om det saa er den allerubehageligste Lov. Saa snart man kommer og siger: Det gør ikke noget, det er kun en Ubetydelighed, saa er man inde paa en Glibebane. Nej, er der Respekt for Loven fra den nederste til den højeste i Samfundet, saa tror jeg nok, at det reelle Grundlag er der. Men nu siger det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Keergaard), at det er et Fremskridt, at vi nu ere komne dertil, at det kan gaa i vort Land, at man i 9 Aar fra Regeringens Side ikke bryder sig om de lovgivende Forsamlinger, ikke bryder sig om, hvorvidt man er i Overensstemmelse med Forsamlingen eller ikke, men regerer som man selv synes og selv vil! Jeg vil spørge det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds, om det blandt andet er et Fremskridt det, der er flet med Henhyn til Befæstningen, som han saa vel som vi have anset for det allerfordærveligste for vort Land, at man nu er kommen dertil, at man har faaet den anerkendt som Statsinstitution i Stedet for, at man overlod den til vedkommende, der havde lavet den paa deres eget Ansvar? Er det et Fremskridt? Jeg vil indrømme, at der kunde være noget berettiget i at tage dette paa den Maade, som min ærede Sidemand gjorde i Gaar, nemlig at tage det lidt humoristisk. Det er for mig den dybeste Alvor, men man kan ogsaa se det fra den humoristiske Side, at man kommer med saadanne Paastande, som den, at Forliget af 1ste April har staaet os Fremskridt paa alle Punkter. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Vojten) var ligeledes højt oppe i sine Betragtninger i Gaar, egentlig langt højere end han var den første Dag, da Finansloven var til Behandling. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds smittede, som det er sagt, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds. Det ærede

Medlem mente: „Nu maa jeg lige saa højt op“, og jeg skal erkende, at det som han virkelig ogsaa. De enkelte Punkter i hans Tale, som jeg her skal omtale, ere i og for sig ret interessante, synes jeg, navnlig det om Personligheden, det, at det skal være noget rart, at det skal være et Vidnesbyrd om Personlighed og Udvikling, at man som det ærede Medlem fra Ringstøbing (S. C. Christensen) sagde i Foraaret, kan æde sine egne store Ord fra gamle Dage, kan tilfidsætte sine egne Betragtninger og Standpunkter og gaa lige den modsatte Vej af det, man i en Narrække har hævdet. Jeg skal ikke for mit Vedkommende misunde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds en Udvikling af Personligheden i den Retning. Jeg har opfattet Personlighed som noget andet. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds gjorde sig skyldig i en Modsigelse i det Foredrag, han holdt i Gaar, i Forhold til det Foredrag, han holdt den første Dag. I sit Foredrag den første Dag, Finansloven var til Behandling, udtalte det ærede Medlem, at det Forlig, der var sluttet den 1ste April, nok skulde staa fast, skønt han vidste, at der var utange, som havde Øyst til at omstøde det, men i Gaar sagde det ærede Medlem, at vi magelig kunde omstøde dette Forlig. Naar vi blot nægtede Finansloven til næste Aar, naar vi bleve Flertal, saa var Forliget omstødt. Det finder jeg er en Modsigelse. Enten staaer det fast, og saa kan det ikke røfkes, eller ogsaa er der ingen Mening i, at Forliget staaer fast. Men den sidste Betragtning, at vi magelig kunne omstøde det, naar vi bare ville det, hører ikke hjemme her, thi at nægte Finansloven, naar vi blive Flertal, er jo ikke noget herkulist Arbejde. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds, hvilket af disse Maal for Personlighedens Udvikling, der skal fastes bort, enten det første eller det sidste. Vi kunne jo tage det under Overvejelse. Vi ville ganske vist ikke lade vor Stilling i Fremtiden være afhængig af det ærede Medlems Anskuelser, Raad og Vejledning, det ærede Medlem har ved sin Virksomhed staaet Oppositionen saaledes itu og ødelagt Oppositionens Stilling her i Landet saa grundig — det vil sige naturligvis under Medvirkning af flere andre — at vi for vort Vedkommende ikke agte gaa ind under det ærede Medlems Vejledning med Henhyn til vor Stilling i Fremtiden. Det kan jeg forsikre det ærede Medlem, at dersom det var muligt for os at ødelægge det Vært, denne Bedrift — som det ærede Medlem siger — som de